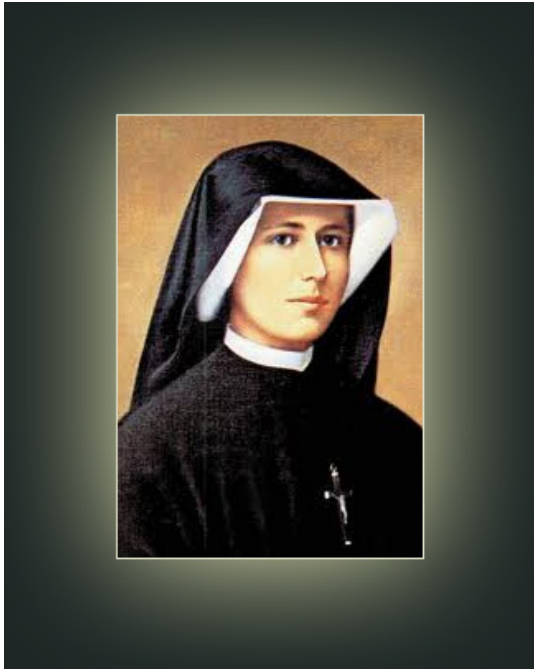

Święta Faustyna

Helena Kowalska (ur. 25 sierpnia 1905 w Głogowcu koło Łodzi – zm. 5 października 1938 w Krakowie).

Znana jako święta **siostra Maria Faustyna Kowalska**, zakonnica ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Kościele katolickim, mistyczka, znana przede wszystkim jako apostołka kultu Miłosierdzia Bożego i autorka *Dzienniczka*

Urodziła się 25 sierpnia 1905 jako trzecie z dziesięciorga dzieci Marianny i Stanisława Kowalskich, rolników ze wsi Głogowiec. W dwa dni później została ochrzczona w parafii Św. Kazimierza w Świniarach Warckich. W 1912 Helena po raz pierwszy poczuła powołanie do życia zakonnego.

Nie skończyła nawet trzech klas szkoły powszechnej. W 1921 rozpoczęła pracę u zamożnych rodzin w Aleksandrowie Łódzkim, Łodzi i Ostrówku. Po roku pracy Helena ujawniła swoim rodzicom zamiar wstąpienia do klasztoru. Spotkała się kilkakrotnie ze stanowczą odmową.

Helena starała się być posłuszna woli rodziców, jednak w lipcu 1924 opuściła dom rodzinny i udała się do Warszawy, by tam wstąpić do jakiegoś klasztoru. Na miejscu długo szukała zgromadzenia, które mogłoby ją przyjąć. W końcu matka Michaela Moraczewska – przełożona warszawskiego domu Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia – wyraziła zgodę, polecając jednak, aby św. Faustyna pracowała jeszcze przez rok i zarobiła pieniądze na skromne wiano. 1 sierpnia 1925 Helena rozpoczęła postulat w Zgromadzeniu Matki Bożej Miłosierdzia. Jeszcze w tym samym miesiącu chciała opuścić to Zgromadzenie, gdyż wydawało jej się, że ma tam zbyt mało czasu na modlitwę. Pozostała jednak i przez trzynaście lat pełniła obowiązki: kucharki, ogrodniczki i furtianki.

Najdłużej była w Płocku, poza tym przebywała w Wilnie i Krakowie. Przyjęła zakonne imię Maria Faustyna (wszystkie siostry tego zgromadzenia noszą pierwsze imię Maria, dlatego podaje się najczęściej tylko drugie imię), i odtąd znana była jako siostra Faustyna.

Bogactwo życia wewnętrznego i niezwykłość jej doświadczeń duchowych stanowiła poważny problem dla jej spowiedników. Na polecenie jednego z nich, ks. Michała Sopoćki św. Faustyna zaczęła prowadzić szczegółowy zapis swoich przeżyć, znany potem jako *Dzienniczek*. Opisywała w nim stany mistyczne, jakich doznawała, a przede wszystkim liczne wizje i objawienia. Dotyczyły one między innymi namalowania obrazu Jezusa ufam Tobie (do którego Pan Jezus miał dać szczegółowe wskazówki), modlitw Koronki do Miłosierdzia Bożego i nowenny do Miłosierdzia Bożego, ustanowienia święta Miłosierdzia Bożego (w pierwszą niedzielę po Wielkanocy) i obietnic z nimi związanych oraz powołania do życia nowego zgromadzenia kontemplacyjnego mającego wypraszać miłosierdzie dla świata.

2 stycznia 1934 odwiedziła po raz pierwszy malarza Eugeniusza Kazimirowskiego, który namalował obraz Miłosierdzia Bożego według jej wskazówek. Obraz został ukończony w kwietniu 1934, obecnie znajduje się w kościele Trójcy Świętej w Wilnie. 8 stycznia 1936 Faustyna złożyła wizytę metropolicie wileńskiemu w sprawie założenia nowego zgromadzenia, które miało poświęcić się wyłącznie modlitwie za zamkniętymi murami, głównie w intencji grzeszników, wypraszenia Miłosierdzia Bożego dla świata. Ostatecznie zgromadzenie to pod nazwą
Zgromadzenie Sióstr
Jezusa Miłosiernego
założył ks. Michał Sopoćko

17 marca 1936 Faustyna została przeniesiona z Wilna do Domu Zgromadzenia w Walendowie.

Siostra Faustyna miała słabe zdrowie, toteż dużo pracując fizycznie często chorowała. Zwykłe przeziębienie w lipcu 1934 trwało miesiąc. Mimo dobrej woli i starań przełożonych i lekarzy (we wrześniu 1936 wysyłali Faustynę na badania lekarskie w Prądniku, w grudniu do szpitala) zdrowie poprawiało się na krótko, Faustyna często musiała leżeć w łóżku. Cierpiała przez lata na gruźlicę, początkowo nie rozpoznaną.

5 października 1938 o godzinie 22:45 umarła, do ostatniej chwili zachowując świadomość.

Pochowano ją w Łagiewnikach (obecnie dzielnica Krakowa) 7 października 1938 – w uroczystość Matki Bożej Różańcowej (był to również pierwszy piątek miesiąca). Przy klasztorze w Łagiewnikach, gdzie znajduje się grób świętej (zob. też relikwie) znajduje się obecnie Sanktuarium Bożego Miłosierdzia.